

Кримінальна відповідальність лікаря за злочини у сфері медицини

Хаківський національний медичний університет

У кримінальному законодавстві є ряд статей щодо працівників галузі медицини (ч. 2 ст. 18 ККУ). Злочини: 1. у яких суб'єктом злочину є лише лікар як окрема категорія медичного або фармацевтичного працівника: «Незаконне проведення абортів» (ч. 2 ст. 134 ККУ); «Незаконна видача рецепта на право придбання наркотичних засобів або психотропних речовин» (ст. 319 ККУ); «Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини» (ч. 1–3 ст. 143 ККУ); «Одержання хабара» (ст. 368 ККУ) або «Комерційний підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми» (ст. 368-3 ККУ); «Одержання незаконної винагороди працівником державного підприємства, установи чи організації» (ст. 354 ККУ); 2. у яких суб'єктом злочину є будь-який медичний або фармацевтичний працівник, у тому числі лікар: «Неналежне виконання професійних обов'язків, що спричинило зараження особи вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби»; «Розголошення відомостей про проведення медичного огляду на виявлення зараження вірусом імунодефіциту людини чи іншої невиліковної інфекційної хвороби»; «Ненадання допомоги хворому медичним працівником»; «Неналежне виконання професійних обов'язків медичним або фармацевтичним працівником»; «Порушення прав пацієнта»; «Незаконне проведення дослідів над людиною»; «Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини»; «Насильницьке донорство»; «Незаконне розголошення лікарської таємниці» (ст. 131–145 ККУ); 3. у яких законодавець не конкретизує суб'єкта злочину у сфері медичного обслуговування: «Незаконне проведення абортів» (ч. 1 ст. 134 ККУ); «Незаконна лікувальна діяльність» (ст. 138 ККУ); «Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини» (ч. 4 ст. 143 ККУ).